

Dosarul nr. 2ra-1252/18

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani) Al. Negru
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) N. Budăi, I. Muruianu, V. Efras

ÎNCHEIERE

04 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Luiza Gafton
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Sadnic Petru, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Popovici-Gîlcă Petru împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, procurorul Bacalîm Lilian și Platon Sergiu cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, prin care a fost respins apelul declarat de către avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Sadnic-Gîlcă Petru și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 septembrie 2017,

c o n s t a t ă :

La 02 noiembrie 2016 Popovici-Gîlcă Petru a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Procuratura Generală, procurorul Bacalîm Lilian și Platon Sergiu cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Popovici-Gîlcă Petru a menționat că la 01 iunie 2012 de către organul de urmărire penală al Secției de Urmărire Penală a Comisariatului de Poliție Centru, municipiul Chișinău a fost dispusă începerea urmăririi penale în baza semnelor componentei infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal în privința sa și a lui Severin Sergiu.

Susține că a fost învinuit de faptul că la 26 aprilie 2012, aproximativ la ora 20:00, în timpul petrecerii percheziției în celula nr. 171 a Penitenciarului nr. 13, a opus rezistență colaboratorilor Departamentului Instituțiilor Penitenciare.

Astfel acțiunile sale au fost încadrate în art. 321 Cod penal – nesupunere prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Prin sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 24 aprilie 2013, a fost achitat pe motiv că fapta sa nu întrunește elementele infracțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2013, a fost respins apelul procurorului și menținută sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 24 aprilie 2013, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 06 mai 2014, recursul procurorului a fost respins ca inadmisibil.

A menționat că sentința Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău din 24 aprilie 2013, prin care a fost achitat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 321 Cod penal, a rămas definitivă și irevocabilă.

La fel a relatat că efectuarea percheziției în celula sa a fost filmată cu telefonul mobil, iar momentul când a fost doborât la pământ de către colaboratorii penitenciarului a fost plasată în sursele mass-media, iar ulterior fiind difuzată pe întreg teritoriul țării.

A specificat că urmărirea penală a durat 2 ani, fapt ce s-a manifestat negativ asupra sănătății sale.

Reclamantul a relevat că având în vedere principiul compensării echitabile și rezonabile a prejudiciului moral, suferințele morale cauzate, starea de stres și frustrare cauzate un timp îndelungat, prejudiciul moral urmează a fi estimat la suma de 500 000 lei.

A solicitat încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției a sumei de 31 300 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică suportate la urmărirea penală, încasarea sumei de 500 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și încasarea sumei de 7 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică la înaintarea prezentei cereri de chemare în judecată.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor din 04 martie 2017, reclamantul, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei a menționat că conform certificatului de căsătorie nr. 19 din 17 februarie 2015, în urma încheierii căsătoriei, Gîlcă Petru a preluat numele soției Sadnic Tatiana. Astfel conform buletinului de identitate și a certificatului de căsătorie, reclamantul este Sadnic Petru (f.d. 173-174).

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 14 septembrie 2017, acțiunea înaintată de Sadnic Petru a fost admisă parțial.

S-a încasat de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul lui Sadnic Petru suma de 10 000 lei cu titlu de prejudiciu material și 1 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea a fost respinsă.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că la momentul inițierii urmăririi penale în privința lui Sadnic Petru (Popovici-Gîlcă Petru), acesta era deja condamnat și avea antecedente penale nestinse în baza infracțiunilor stabilite de art. 189 alin. (5) și 352 alin. (3) Cod penal (una dintre care este o infracțiune gravă).

La fel, prima instanță a menționat că până la inițierea cauzei penale, reputația reclamantului nu era una impecabilă, iar în speță nu au fost prezentate careva probe

care să demonstreze că reclamantul a contestat sau a negat informațiile publicate anterior în presă despre sine.

Deci instanța de judecată a apreciat că mediatizarea informațiilor referitoare la inițierea unei cauze penale în privința lui Sadnic Petru nu a fost în măsură să provoace suferințe morale extraordinare, care să implice o compensare bănească semnificativă reclamantului.

Astfel, prima instanță a concluzionat că suma de 1 000 lei este necesară și suficientă pentru compensarea oricăror prejudicii de ordin moral cauzate reclamantului prin acțiunile ilicite în cadrul cauzei penale de referință, iar suma de 10 000 de lei cu titlu de cheltuieli suportate de Sadnic Petru în cadrul urmăririi penale, constituie o sumă necesară și rezonabilă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2018, a fost respins apelul declarat de către avocatul Cebotari Andrei în interesele lui Sadnic Petru și menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 14 septembrie 2017.

La 24 aprilie 2018 Sadnic Petru, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă integral.

Recurentul în motivarea recursului a menționat că în partea de motivare a hotărârii, prima instanță și-a motivat soluția de admitere parțială a prejudiciului moral prin intermediul unor judecăți de valoare.

De asemenea, susține că instanța neîntemeiat a respins parțial pretenția privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică, iar suma de 7 000 lei solicitată constituie o sumă reală, necesară și rezonabilă.

La 08 iunie 2018, Procuratura Republicii Moldova a depus referință la recursul declarat de Sadnic Petru, solicitând să fie respins ca inadmisibil.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 22 martie 2018, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 24 aprilie 2018, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (*Golder împotriva Regatului Unit*, pct. 38; *Stanev împotriva Bulgariei (MC)*, pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (*Luordo împotriva Italiei*, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (*Levages Prestations Services împotriva Franței*, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea *Botten v. Norway*, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmerts c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Sadnic Petru, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Sadnic Petru, reprezentat de avocatul Cebotari Andrei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Luiza Gafton

Dumitru Mardari